Leto III. V Celji, dné 25. marca l. 1893. Štev. 9.

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo poštijati urednikova in sicer frankirano. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od germond-vrste. **Velja** za celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. **Naročnina** naj se pošilja: **Upravništvo „Domovine" v Celji**

Južnoštajerska hranilnica.

Od nekdaj je naša narodna stranka skrbela, da se je delalo tudi na gospodarskem polju. Borba za slovenščino v šolah in uradih bila bi beznepešna, ako bi pustili, da bi Slovenci gospodarski propadali. Zato so se narodnjaki trudili povsodi, da so se snovale kmetijske podružnice, smljarska društva, hmeljarske in lesne zadruge. Zaradi tega smo tudi po mogočnosti ustanavljali posojilnice, ki dandanes že razpolagajo z velikimi svotami.

Jedno pa smo zanemarili: ustanavljati slovenske hranilnice. Od Slovencev ustanovljena „Kranjska hranilnica" je že pred več desetletji prešla v nemške roke in zdaj je ona največja tržnjava nemštva na Kranjskem. Na Štajerskem pa je dolgo ni bilo mej Slovenci nobena hranilnica. Šele le l. 1889. ustanovili so celjski rodoljubi „Južnoštajersko hranilnico" s poroštvom okrajnih zastopov južnoštajerskih. Kakor hitro pa je bila ustanovljena hranilnica, pokazalo se je, da je je bilo živo treba. Njen promet je najbolji dokaz za to. Pri občnem zboru dne 13. t. m. poročal je dr. I. Filipič obširnje o njem in to tega poznamemo:

V leto 1892. imela je „Južnoštajerska hranilnica", odštevši gotovine prištekom leta po 12.869 gl. 61 kr. in koncem leta po 31.915 gl. 37 kr. skupnih prejemkov . . . 904.146 gl. 28 kr.
in skupnih izdatkov . . . 884.920 „ 52 „
torej denarnega prometa . 1,789.066 gl. 80 kr.
kateri omega leta 1891 s svoto . . . . . 1,065.992 „ 93 „
presega za . . . . . 723.063 gl. 87 kr.

Hranilnih vlog vložilo je v letu 1892. na novo 630 strank in na že obstoječe hranine vloge dokladilo 179 strank v 467 vlogah. Vložilo je povsem 709 strank . . . . . 592.284 gl. 77 kr.
Število vložnikov (709 l. 1892.) presega ono prejšnjega leta za 99.
Vzdignilo je vloge popolnoma 174 strank in delomа 245 strank v 692 vastah skupaj . . . . 402.676 gl. 13 kr.
Vložilo se je tedaj več kakor vzdignilo . . . 189.608 gl. 64 kr.
Po poročila za l. 1891. so znašale nove vloge . . 293.239 gl. 26 kr.
vloge v letu 1892. pa . . 592.284 „ 77 „
ter presegajo one za . . 299.045 gl. 51 kr.
V letu 1891 je vzdignilo 198 strank . . . . . 211.122 gl. 31 kr.
v l. 1892. pa 245 strank . 402.676 „ 13 „
in je razločka za . . . 191.553 gl. 82 kr.
Stanje vseh hranilnih vlog koncem l. 1891. je bilo . 729.143 „ 42 „
kapitalizovane obresti so znašale v
I. semestru 15.017 gl. 85 kr.
II. semestru 16.890 „ 06 „
skupaj . 31.907 gl. 91 kr.
Skupno stanje hranilnih vlog leta 1892. . . . 950.656 „ 98 „
proti onemu koncem l. 1891. 729.140 „ 42 „
prirastka je l. 1892. vlog za 221.516 gl. 55 kr.

Prirastek hranilnih vlog iste 1891. . . . . 204.995 „ 84 „
leta 1892. pa . . . . . 221.516 „ 55 „
nadkrilja torej za omega za 16.520 gl. 71 kr.
Proseju za posojila vložilo je 338 strank za posojilo v vsoti . . . 472.770 gl. 80 kr.
proti l. 1891. 425 strank za 364.467 „ 74 „
torej leta 1892. več za 108.303 gl. 06 kr.
Dovolilo se je v 53 sejah razvaseljstva od zneska 472.776 gl. 80 kr. posojil za . . . . . 305.500 gl. — kr.
leta 1891. pa v 36 sejah razvaseljstva . . . . 286.956 „ 74 „
več kakor prejšnje l. za 18.543 gl. 26 kr.
Od vsote 305.500 gl. izplačalo se je v teku l. 1892. na zemljiška
264 strankam 190.022 gl. 17 kr.
4 občinam 7.000 „ — „
za menice 3 strankam 535 „ — „
skupaj . 271 strankam 194.557 gl. 17 kr.
Posojila na zemljiška in hiše znašajo koncem leta 1892. . . . . 814.511 gl. 55 kr.
proti onim koncem l. 1891. 640.964 „ 80 „
torej prirastka za . . . 173.546 gl. 75 kr.
Posojila dana občinam znašajo koncem leta 1892. 24.052 gl. 28 kr.
proti onim koncem l. 1891. 15.526 „ 50 „
torej prirastka koncem leta 1892. za . . . . . 8.525 gl. 78 kr.
Posojila na menice znašala so koncem leta 1891. . 1.850 gl. — kr.

LISTEK.

Deset milijonov.

Novela, spisal Marcus Jokai. Posloveni D. H. (Dalje)

Mornarji so bili silno zavdušeni ugledavši toliksnj nenavadne lepote na otoku Šajgan in so v enomer Robertsona zaganjali, naj jih vendar pelje na Otahaiti, da si nakupijo sužnjev in poštenje žen.

Robertson šel je sam z njimi. Dva dni in dve noči so se brez prestanja zabavali in so zavživali, kar se je le komu poljubilo. Denarja je dal vsakemu toliko, koliksr ga je kdo zahteval. V drugi noči je bila večina vse popolnoma pijana. Nekteri so bili tako nadušni, da jih nage niso vež nosile, drugi so se na vse strani opotekali. Tretji so se le tedaj mogli držati kvišku, ako so jih na obeh straneh opirali. Štirje so bili pa vedno trezni.

Robertson je dobro vedel, da so ti štirje — na straži.

Njegovi ljudje so bili prepričani, da bi se jih Robertson čim prej tem raje znebil, zato so pa vedno štiri iz svoje sredo izvolili, ki niso smeli nikdar ne kapljice piti. Dogovorili so se bili, da že bi se tudi vsi vpijanili, ter bi jih Robertson in druga dva pustolovca hotel ondi popustiti, se morajo določeni štirje potegniti in če treba vse tri glavarje kar postreliti.

Robertson je dobro vedel, da ga ti štirje možje strahuje in so zarad tega vedno trezni.

Drugega dne zvečer prihitel je v eni sapi Robertson v gostilno, kjer so popijali mornarji. Kar jih je bilo le še kolikšaj pri pameti, jih je zbrsl okoli sebe in jim povedal, da so izdani.

Jeden tovarišev jih je menda izdal guvernerju Otahaitskemu. Le-ta je takoj poslal polno kapitanu trijamborniec, stoječej v drugi luki otoka, da je v obliži otoka piratska ladija z neznanimi razbojniki, které naj se polasti takoj. Že drugo jutro jim zna postati osodepolno, če bi ga čakali na otoku. Le urno teraj nazaj na ladijo, prav nič se ni treba obotavljati, sicer bode po njih. Še preden bo solnce izšlo, morajo biti že na širnem morji izven luke.

Štirje straži ki so Robertsona neumljivo pogledovali in eden izmed njih je že celo za pas segel po samokres, pri kterem je napel petelina.

„Ja kam pa v temi le pijanimi zaplavati, da se sme vprašati?" pravi jeden čuvajev in Robertsona čmo pogleda.

Če ti bil Robertson rekel, da tisti kdor ne more z njimi, naj ostane na otoku, bil bi ga pirat takoj ustrelil. Ker je bil pa vedno svojega jezika gospodar, pravi:

„To se ve, da naših prijateljev ne smemo zapustiti v neznanosti, že prav je izdajalec med njimi. Mi, kar je nas že trosih, zmožno jih po dva in dva v čoln, kjer se bode že streznovali. Kedar bodo vsi ondi, naj jih prelteje kdorkoli, da bomo vedeli, ali imamo vse ali ne".

„Saj je vendar le zvest tovarič, ta Robertson", mislil je sam pri sebi francoski strežnik. Tudi drugi straži so obdivovali, da so Robertsona obsodili tako lado, videč, kako, da sam pijane mornarje nosi v čoln in ko so bili že vsi ondi, taiste prelteva, da niso nobenega pozabili.

Hladni zrak na vodi je zbrisnil že deset mornarjev za toliko, da so pobrali svoje kosti in splezali na ladijo. Vsi drugi pa so obiskali v čolnu, kterega so pripregli na ladijo. Zjutraj, ko ne bo nobenega dela, zmolili jih bodo pa tovariši gori; sedaj pa je imel vsak polne roke posla in je delal za tri. Kmaar bil je popolnoma opojen; nemoteto njega vstopil se je Robertson h kralju, ter je tako tri dela opravljal. Bil je kapitan, kmaar in pri brodar vse ob enem, pri vsem tem je pa kmaarli z največjo natančnostjo, da so ga vsi obdivovali. Že preden je potekla ura, bila so vše jadra razpeta, in drugajeje sidre. Delo je bilo dognano, mornarji pa vsi silno utrujeni. Tega trenutka je Robertson razne prišakoval, da jih je vprašal, da bi ne hotli le zmeti pijanov na ladijo.

„Kaj vraga bo! le sedaj smo utrujeni za sort in se pod milim Bogom ničesa ne bolimo.

proti tem koncem l. 1892.	400 „ — „	
tedaj letos manj za . . .	1.200 gl. — kr.	
Skupna vsta posojil koncem leta 1892. znaša .	830.023 gl. 83 kr.	
proti ani koncem l. 1891.	658.341 „ 30 „	
torej letos več za . . .	180.682 gl. 53 kr.	
Na obrestih od posojil se je sprejelo leta 1892. .	35.197 gl. 72 kr.	
in za zamudnih obrestih .	518 „ 29 „	
skupaj .	35.716 gl. 01 kr.	
proti onim leta 1891. . .	25.634 gl. 90 kr.	
torej več za	10.081 gl. 05 kr.	
Rezervni zaklad znaši je za prvo polovico l. 1892. in pro ter drugo upravno leto	6.001 gl. 72½ kr.	
Časti dobitek l. 1892. znaša	5.457 „ 21½ „	
Skupaj .	11.518 gl. 94 kr.	
od katerih se izloči kot specijalni rezervni zaklad za kurzne izgube . . .	144 „ — „	
ker se po § 7. pravil časti dobitek ne sme porabiti za kak namen, dokler ne doseže 5% vseh vlog tedaj znaša glavni rezervni fond koncem leta 1892.	11.374 gl. 94 kr.	
ali 1·19% od skupne vsote hranilnih vlog.		

To so vsote, ki bodo po slovenskem svetu znašovale.

Sledniji poroča, da je tudi leta 1892. tetjala neizprosljiva smrt svojo žrtev izmed udov upravnega odbora. Umrl je v Šmarji pri Jelšah domačijah, za hranilnico velezasluženi ad upravnega odbora gospod Franc Skaza, veleposestnik, kateremu naj bode v hranilničnem poročilu postavljen trajni častni spomin.

Ker je s koncem leta 1892. dotekla po pravilih določena trileta doba poslovanja upravnega odbora „Juhnoštajerske hranilnice“ in so volili hranilnici ustanovniki ter sprejemali poverstvo ob ustanovitvi odobreni po štaj. deželnem odboru z dne 18. junija 1889. št. 1892. okraji Gornjigrad, Sevnica, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj in Vranska, novo upravništvo in razvnateljstvo, kakor izkazuje sledeči imenik:

1. Gosp. Mihael Volnjak, državni in deželni poslanec, inženir, hišnik v Celji.

2. Gosp. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji, ad okrajnega zastopa celjskega.

3. Gosp. Ivan Volnjak, posestnik, načelnik okrajnega zastopa v Šoštanji.

4. Gosp. Franc Skubic, zdravnik in posestnik v Velenji in

5. Gosp. dr. Josip Vrečko, odvetnik v Celji — vse volil okrajni zastop šoštanjski.

6. Gosp. dr. Josip Sernec, odvetnik v Celji, načelnik okrajnega zastopa celjskega, deželni poslanec in načelnik posojilnice v Celji.

7. Gosp. Milan Hočevar, trgovec v Celji.

8. Gosp. Dragotin Hribar, trgovec in tiskar v Celji, lastnik in izdajatelj lista „Domovina“,

9. Gosp. Ivan Anderlič, veleposestnik in načelnik okrajnega zastopa v Šmarji pri Jelšah,

10. Gosp. Franc Podgoršek, veleposestnik v Ponikvi — vse volil okrajni zastop v Šmarji pri Jelšah.

11. Gosp. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celji, deželni poslanec, ad okrajnega zastopa celjskega,

12. Gosp. dr. Friderik Babnik, odvetnik v Celji,

13. Gosp. Franc Verbec, c. kr. notar v Sevnici,

14. Gosp. Vincencij Medic, zdravnik v Sevnici,

15. in gosp. Franc Lenček, veleposestnik na Blanci in načelnik okrajnega zastopa sevniškega — vse volil okrajni zastop sevniški.

16. Vlč. g. Franc Ogradi, kn.-šk. konzist. svetnik, inf. opat, dekan in mestni župnik v Celji.

17. Gosp. Jurij Detiček, c. kr. notar v Celji,

18. Gosp. Peter Majdič, posestnik umetnih mlinov v spodnji Hudinji.

19. Gosp. Anton Geršiar, poštar v Mozirji in načelnik okrajnega zastopa gornjegrajskega,

20. Gosp. Anton Turnšek, trgovec v Nazaretu pri Mozirji — vse volil okrajni zastop gornjegrajski.

21. Vlč. g. Franc Zdolšek, župnik v Št. Jurji ob Taboru,

22. Gosp. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celji.

23. Vlč. g. Anton Salon, dah. svet. in župnik v Mozirji.

24. Gosp. Lovro Bak, c. kr. notar v Celju in predsednik notarske zbornice, ad okrajnega zastopa celjskega in predsednikov namestnik celjske posojilnice.

25. Gosp. Kaspar Šorn, posestnik in župan v Grajski vasi — vse volil okr. zastop vranski.

Pri občnem zboru dne 13. t. m. bil je za načelnika upravnega odbora izvoljen državni poslanec gospod Mihael Volnjak, za njegovega namestnika pa c. kr. notar, gospod Jurij Detiček.

V ravnateljstvo so voljeni gg.: Mihael Volnjak, dr. Josip Sernec, Lovro Bak, Jurij Detiček, dr. Ludovik Filipič, dr. Friderik Babnik, dr. Jos. Vrečko, dr. Juro Hrašovec, dr. Ivan Dečko, Milan Hočevar in Dragotin Hribar.

Poreč so imena, da bode tudi bodoči odbor posloval tako, kakor doselanji, ker glavni temelj je do konca in kraja solidna manipulacija hranilničnega vodstva. Hranilnica ima namreč svoje premoženje nalobeno v prvi vrsti v zemljičih celjskega sodnega okraja. Znano pa je, da ravno zemljiška v celjskem okraju, ker so skoro sami travniki in njive stalno rastejo v ceni. Zato se ni bati, da bi tudi kakova nesreča, ki bi zadela celo državo, mogla pretresti tako trdno podlago. Drugače je pri onih denarnih zavodih, kteri morajo svoje denarje nalagati v denarnih papirjih, kteri rastejo in padejo. Najmanjša državna nesreča lahko pobre tisočake.

Zato pa raste tudi absolutno zaupanje v naš zavod. Naš zavdaja najlepša zada za bodočnost. Ne moremo pa si prikrivati, da je že mnogo denarja v narodnih rokah, ki ga nosijo v tuje denarne zavode. To bi ne smelo biti. Zato želimo, da bi se vsi rodoljubi spomnili gesla: „Svoji k svojim!“ — Le tako bode postala hranilnica močen zid — naj vsak donese svoje delo potem bode kamen do kamna palača.

Celjske novice.

(**Nemcone razmere**) za celjski gimnaziji prikipele so do vrhunca. Dne 15. t. m. stavil je v državnem zboru do naučnega ministra dr. L. Gregorec s sodrugi naslednjo interpelacijo: „Slovenski listi, pa tudi nemški, kakor „Politik“ v Pragi in „Südsteirische Post“ v Mariboru, prinesli so nedavno novico, da je zaukazal ravnatelj c. kr. državne gimnazije v Celju, v katero hodijo največ učenci slovenske narodnosti, da se smejo prekinjam za oprošćenje šolnine in za podeljenje ustanov pridevati le nemško pisani ubožni listi. Ker skoro vsi župnijski in občinski uradi na Juhnem Štajerskem slovenski uradujejo in si te previce ne dadó od nikogar prikrajati, pridejmnogi učenci v nevarnost, da ne dosežejo oprošćenja šolnine in na dobe nobene ustanove, kar je tembolj poštevati, ker v celjsko gimnazijo hodijo največ sinovi manj premožnih roditeljev. Imenovani listi so pa poročali prav v novejšem času o dogodkih mej učiteljskim osobjem na celjski gimnaziji, ki morajo zlasti katoliške starše zapeljevati z nemo skrbjo za odgojo njih sinov. Vprašamo torej Njega ekselenco učnega ministra: Hoče li Njega ekselenca I. o omenjenih nedostatkih na celjski gimnaziji, kakor hitro je mogoče, dati se poučiti, in 2. takoj jih odpraviti, ko izvé zinja.“ Radovedni smo, kake bodo posledice te interpelacije. Upamo vendar, da najvišje oblasti pripomorejo resnici in pravici do veljave.

(**Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj**) vršilo si je pri zadnjem svojem glavnem zboru za leto 1893. ta-le odbor: Anz. Brezovnik, učitelj v Vojniku, predsednik; Armin Gradišnik, učitelj v Hrastniku, podpredsednik; Iv. Vrčkaj, učitelj v Št. Jurju, tajnik; Bolt. Kregar, učitelj v Celji, blagajnik; Lovro Šah, učitelj v Novicerkvi, knjižničar; Karol Jeranko, okrajni učitelj celjski, pevovodja; Fr. Leskovar, nadučitelj v Novicerkvi in Zmagoslava Knaflič, učiteljica v Št. Lenarta, odbornika.

(**Vabilo**) Učit. društvo za celjski in laški okraj ima v torek dne 4. aprila t. l. ob 10. uri

---

kakor poštika. Spodej so že dobro shranjeni, le nič se ne boj za nje, kapitan!“

„Saj se ne bojim za nje, temveč za nas! Izmed dvajset ljudi namreč, kolikor jih smrčí ondi, niso vsi pijani, temveč so se nekteri le porajili in leti nas mislijo izdati. Bojim se, da bi jo že pri temi ne popihali in ne pokazali Španjolcem pota za nami“.

Če tudi so bili vsi virnjeni zelo in tudi že nekoliko pijani je vendar skoraj vsak imel še toliko zdravega razuma, da je spoznal grozno nevarnost, v kteri se nahajajo. Toda kaj, ko se niso dosti zmenili za nje. Rekli so, da bodo čuli in ostali za krovu. Polegli so se vse kriteem po krovu zaviti v plaščе. Nekoliko časa se je vsak bortl v spancem, ki se mu je vlegal za težke trepalnice. Že en pogled je napravil vsak na kapitana in vidoč, da čuje on pri krmilu, izročil se potihoma njegovi skrbi, potegnil si kapo čez ušesa in zasmrčal.

Polnoči je in vse v trdem spanji. Mrzel veter jel je vleči in gnati visoke valovje, po kterem je čolnič s pijanci plesal za ladijo, kakor orehova lupina po deroči Savi. Po jamborah so jeli posedati pomorski ptiči, kar je izvestno znamenje bližajoče se bude ure.

Tu je segel Robertson za pas po svoj škoki nož, s katerim se je nagnil čez ladijino obstenje in ravno ko se je čolnič onstran visokega vala pomagal iz doline na vilavo in je bila vrv do sile napeta, je na jeden mah tainto presekal, kakor bilko. Vrv je zarvenčala, kakor počena struna, čolnič se je pa v divjem plesu po valovji zavrtil z dvajsetorico pijanih ljudi, kterih se nobeden niti zavedel ni, v kakolni silni nevarnosti da so na sredi morja, iz niso imeli ne vesla in ne krmila. Živa duša ni nič slišala ve o njih. Čuda bi bila, da bi se bil le eden rešil. Brez dvojbe pogoltnilo jih je že tisto noč požrelno morje.

Po dovršenem delu zavrli se je Robertson tudi v svoj plašč in kakor bi ga bil pohitel spanec zavalil se kar poleg krmila po tleh in se potuhnil, kakor bi bil spal.

Čez dobro pol ure jel je veter vleči čvrsteje in valovje glasneje ob stene zagnjati. Eden strahakrov se je zbudil. Takoj, ko je odprl oči, spreviděl je, da ni nikogar na krmilu in da kapitan spi. Na to se ozre po čolnu, kterega pa tudi ni bilo nikjer več videti.

„Kapitan, zbudi se, drogne stradnik v divjem kriku Robertsona. Čolniča ni ve!“

Robertson plane kvišku in si mane oči. Na nebu pozna se je ravno prvi sled bližajočega se dne. Robertson dene roko nad oči in se na vse strani po morji ozira. Ko nikjer ničesar ne zagazi, zamrmra proti mornarju: „Cigani, so res ukli!“ Sam pri sebi pa je mislil: Dvajset nas je že zopet manj.

Vsa groza novica s španjolsko ladijo ni bila prav nič druzega nego gola komedija, ki je pa dvajseteri ljudem vzela življenje.

Robertson se je že dalje potuhnil. Jel je, kakor tiranen po krovu tekati, da je vse mornarje zbudil, kterim je potem pripovedoval, da so pijanci vsi ko so vsi spali na ladiji in jih bodo sedaj izročili Španjolcem, kajti da so ili v Otahaiti nazaj, to je tako izvestno, kakor bi bilo pribito.

Zaklad, ki ga imajo na ladiji, nakopal jim bode pogubljenje na glavo. Kmalo bodo porosd zvedeli, kolikšna bogatija da je na tej ladiji in vsak vojni parnik ter vsak drug zasebnik jel jih bo zasledovati. Drugega jim ne kaže, kakor na otok Šajgan vrniti se in ondi zaklad skriti; potem bi bilo pa dobro odjadrati proti Sandviškim otokom, kjer bi si nakupili sužnjev in konstva. Brez obojega bi tako ne mogli živeti na otoku.

Predlog bil je vseč vsakemu. Ako zaklad skrijejo na otoku, dobro, no potem naj jih le vjame kdor hoče, ter naj ladijo prevrne od vrha do dna, nabel ne bo nič in pustiti jih bo moral.

Obrnili so se torej zopet proti Šajganu. Tu je bila sedaj poglavitna reč obilne kupe zlata skriti tako, da bi tega ali onega ne pripeljala slepa sreča do njih. Zlati prah in vitke zlate palčice zakite so bile v 50 sodih.

(Dalje prihodnjič.)

njem opazuje životarenje cvljakih janičarjev. Nasprotno pa sem jaz vedel že davno znaj in čestokrat že sem ga imel na mahi, ko je motril s svojim dalnogledom opotekanje naših nemčevčkov na cesti med „Gramatirjem“ in Radnjem. Pa je tudi prav, da ava si iskala taki postojanki, s katerih zamo ne nido niti najmanjši nestvor cvljakih velemazmov; toda bojim se le, da utegnejo pešajoče očij mojemu tovarišu že bolj opešati, kajti daljava je vendarle velika, dočim jaz lahko primem od „Gramatirja“ sihajoče se cvljake obake, kar za lase, ako mi pride na uho kaka nalaskava beseda in ut teh vinskih bratov in — očeta. Danes ne namerjam sicer že nič zanimivega povedati cenjenim čitateljem že omenjke „Domovine“, kajti brezbrižnost za sprtlemi ta svet ni mi dala zabolebavati dosedanjih resnih burk naših in našega kmeta „prijateljev“; tembolj pa bodem poročen oblaej, ko mi je dal navod, kako rišiti „vzvišene“ naših postopajnikov moj tovariš s starega grada. Vzrok temu je, da na vem danes drugega povedati, kakor nek valen in prekoristen sklep pri „Gramatirji“, katerega je na pollagi prečlega utemeljevala modra (pa ne „blau“) glava s znanim pragovorom „zwei Fliegen auf ein Schlag“, namreč, da se prebanejo vse miši in podgane iz nemškega mesta cvljakega. In ta sklep se je izvršil na predvečer sv. Jožefa. Da je ta sklep ostrosa izvršitev njegova velike vrlinosti, dokaz naj bo to, da se ž njim ni le koristilo vsemu mestu ter je oprostilo nazmone te golmni, temveč, da se je ž njim zagrnilo tudi izvrstno vsešje — cvljakemu očetu Jobetu in njegovi „demi roki“ Popetu. Za danes z Bogom.

Podčrnik z Miklavškega hriba.

Strvanje pri Čatji. (Kadaljni sudjarski pouk — govori g. Bele dne 19. m. m.)

Za povzdigo kmetijstva je razun obilo dobega gnoja živa potreba. — sadjereja. Ta pa ra ne dela prav nobene tatave. Z malim trudom si lahko pridobi kaj obilega dohodka, kateri kinča ne le gospodarstvo samo, ampak tudi gospodarjev žep. Premislimo, ovsi sadonosnika ima 20 dreves vsako drevo ima žlahtno sadje, ki je v dobrem letu od edniga drevesa kaj vse vredno kakor 3 goldinarje. Ako da tedaj edno drevo 3 gld., tedaj da 20 dobrih dreves = 20krat po 3 gld. t. j. 60 gld. Kaj, ni li to lep denar in ravno to živo povzdignje kmeta iz slabega stanja.

Da si pa dobro stanje pripravljamo, treba je skrbeti tše od mladosti za sadjerejo, katera ga v starosti potem podpira. Kje pa dobiti drevesca, bi marsikateri vprašal, ker ni denarja? Odgovor: vzgojaj si divjake in pelk. Te pelka se shranijo v kleti ali pa v sobi, kjer se ne bodo zmrznili. Ko se čez zimo na sobem zračnem prostoru. Ko se približuje pomlad, naj se dado kaliti v dobro gnojno zemlju, katera se shrani v kakšni posodi na topleem v sobi. Breskve, slive, orehi, kostanj naj se shranijo čez zimo v pesku, na pomlad se potem vsadijo in kalilo bode vsako seme. Se vé, vsako bolje je, če zasibjamo trde lupine, bode lože pa tudi prej kalilo.

Pečke je najbolje sačiti, sejati v vrste in vsaka toh, nekaj bolj ko po 1 m razmera, ki se potem prav lahko ravno vsadijo. Čim trdnejo škorjo ima sad, tem globokeje se mora saditi Orehe, breskve, slive po 1—2 palca primerno globoko, pečke plitveje, toliko da zamorejo dobro shajati. In tako se dobi lahko veliko množino lepih divjakov.

Da divjaki bujneje rastejo, treba jih je v poletnem času prav malo prikrajšati, prirezati, nekateri pravijo pikirati. S tem se krepijo male rastlinice v koreninah.

Kadar po zimi ni zmrznjena zemlja, lahko se divjaki skopljejo ter na topleem v reki cepijo. Te cepke se shranijo do spomladi v nepremrlem kraji v zemlji zakopani, navadno zajbolje v kleti. V zimskem času je najprimerneje cepljenje s prikladnjem t. j. les na les, ljub na ljub. Zaresa mora biti gladka obeh delov in njih debelost, kolikor morejte enaka, da se zamore dobro povezati — kopulirati — na to se cepič dobro zamaže z drevesno smolo, katero si vsak lahko narodi iz navadne smole, katera se skuha ter jej prilije rekaj terpentina ali pa špirita. Nekateri dodado tudi mast, pa po mojem mnenji ta ne služi sadeku dobro. Marati se mora najnatančneje, kajti najmanjša rana, do katere more zrak, povzroči slabo rast cepiki.

V spomladi, kadar je čas saditve, naj se močno skrbi za lepe vrste. *Drevo pa saditi z največo pazornostjo, kajti od saditve je zavisna vse uspeh, zlasti pa glej, da pridejo cepljenci tako globoko v zemlju, kakor so prej rasli kot divjaki.*

Prvo leto po cepljenji se strasaki poganjki iz žlahtne šibice rastoti prikrajšujeju, drugi iz debla divjakovega se pa morajo popolnoma odstranjevati z časom. Prihodnje delo je prezovanje vesi. V prvem letu ni potem vič drugega dela, kakor pletva, okopavanje, v velikih suši prilivanje. (Konec prihodnjič.)

Iz Šmarje pri Jelšah. Denašnja konkurenca. Ko je imel propali trgovec Ivan Hudovernik svojo trgovino, nista mogla gospoda Lischnigg in Wagner dovolj zabavljati, kako slabo blago da ima na prodaj! Ko pa se je zadnjič nekaj Hudovernikovega blaga po dražbi prodalo, pokupila sta skoro vse Wagner in Lischnigg! —

Ali je zdaj blago bolje postalo? Menda ne, ker sta ga enačva nizko cenila kot sodnijska zvedenca, potem pri prvi licitaciji ceno in po dobri meri kupila! Brez konkurence je blago nazaknrat dobro postalo, katero pred v Hudovernikovi tlacani ni bilo za nič!

Od Kapele, dne 26. febr. (Narodno gibanje.) Dolgo sem čakal, da bi sprotnje pero poročalo o našem mlademu bralnem društvu ter opisalo narodno gibanje pri naši lepi Kapeli. Ker tega ni storil ničče, poročam jaz v pripljubljeni „Domovini“ nekoliko o naših nadevah, da izvede Slovenci po širnih in lepih slovenskih dobelah, da tudi mi Kapelčani že živimo in sicer — kot Slovenci ob nemški meji — živimo narodno življenje.

To se je najbolj pokazalo v nedeljo dne 22. prosinca, ko je imelo naše bralno društvo svej tretji redni občni zbor. Šolska soba je bila natlačena društvenikov in domačih gostov, kjer so med pomemnimi točkami narodnega vsporeda prepevali domači pevci — kvartet: domače č. gg. duhovnika in gg. učitelja — krasne slovenske pesmi.

Pozdravili smo tudi z radostjo precej gostov od sv. Petra in od sv. Jurija na Štavnici i. t. d., kojim se najprisrčneje zahvaljujemo za prijazno vdeležbo. Ob tej priliki pa smo tudi prejeli vel dobrovoljnih darov, za kar bodi blagim darovateljem priserčna zahvala.

Z veselim srcem smemo tedaj reči, da se tudi naši Kapelčani vedno bolje zavedajo svoje narodnosti, kar je gotovo sad bralnega društva. Dokaz temu je tudi to, da je že ve naših mladeničev objubilo darovati prvo krono za društvo sv. Cirila in Metoda. Kdo je pred par leti, ko le niemo imeli bralnega društva mislil na to, ga slovenski narod prekoristno drušbo, ali kdo bi si bil upal takrat kaj takega nazvetovati?!

Za ustanovitev prekoristnega bralnega društva moramo se zahvaliti najprej vrlima gospodoma učiteljema, A. Vogrincu in J. Kokalu, ki stojita trdno, kakor skala na strani narodovi in delujeta zlobno z domačimi č. gg. duhovnikoma v naš blagor in narodni prospeh, nemoneča se za pomehovanja in zasramovanja narodnih zapostrakov, pred katerimi ni varen nobeden narodnjak, manj pa le ljudski učitelj. Kjer delaja za narod č. gg. duhovniki in gg. učitelji v tako lepej zlogi in vzajemnosti, tam se ni bati narodnega propada! V zlogi je moč! Besede mišeju, vzgledi vlečejo. Delajte torej že naprej zlobno in dramite ljubstvo dokler ga privedete do popolne narodne zavednosti.

Z Dunaja 12. sniča (Izv. dop.) Peti zabavni večer „Slov. kluba“ se je zopet in to poseben odlikoval. Čital je dvoje poezij slavni naš pesnik, g. Josip Stritar. Ker bi jedna sobana, navalna, ne bila zadostovala, morala se je že nje vštricnja najeti, da so vsi poslušalci imeli prostora. Sešla se je navadna občina tukaj naseljenih slovenskih rodoljubov, nekoji tudi s svojimi soprogami, a posebno dobro zastopan je bil mladi svet tu učenih se djakov, mej njimi izvrstni pevci. Pa še drugi prednet večernega reda je močno zanimval: godba velemanoga, slavnega citrada g. Vavpotiča. Tako se je obiskovalcem obetala izvrstna veselica, kteera je tudi popolnoma opravičila pričakovanja. Z ljubkim svojim in ob enem moško resnim glasom čital je naš slavni pesnik dvoje svojih novih pesmotvorov: novelo „Olga“ in pa neko daljšo lirično pesen. Svet, ki že pozna našega pesnika-prvaka, začudil se je z nova prekrasnim mislim, izvrstim dovtipom, ob enem pa dudovito prosti, prav narodni besedi. Vse se vidi na prvi posluh tako prosto, a koliko jedra in moštvosti, ne utane, ampak pripesta — priročna tiči v teh lahko tekočih vrsih in rimah! Ni treba omenjati, da je občinstvo pesnika z burno zahvalo obiskavjalo. Lep venec popolnoma novih poezij je v taku kakih treh let naš mili pesnik zapisel, in slovensko občinstvo ene s poslušanjem in opravičenim pričakovanjem teh novorojenčkov pesnikih se veseliti. — Jako se sluhno se je godeuje g. Vavpotiča na razne in tudi na obokane citre obnašalo. Čudilo se je poslušateljstvo posebno fino uglajeni godbi, kteero so poviševale izvrstne skladbe, nekoliko one g. Vavpotiča samega, nekoliko pa skladbe slovenga češkega mojstra Dvoržaka. Posebno ugodno in upravi čarovno so se citre na Mozaj glasile ob spremljevanji glasovira, po g. Macaku. Vsem pa so vrli pevci peopevali nekoliko umetnih, nekoliko pa pravih narodnih slovenskih pesmi.

Živahno veselico, pri kteri se Slovenci dunajski vsešej čutijo tako po domače, kar jim olajšuje bivanje v nastegnenem, tjuhnatem glavnem mestu, so bo poviševale nekoje iskrene napitnice, izmed kterih bodite posebno dve omenjeni: ona slavljenemu oni večer pesnika in drugo g. poslancu Spinčiču, kot zastopniku vrlih interskih Slovencev, na ktero napitnico se je znani Ljubljenec slovenske inteligencije v izvrstnem sicer kratkem, a zato jako šaljivem govoru zahvalil. —

Za pogorelce v Št. Rupertu v Savinjskiši dolini so darovali:

Cvljaka poročnica 50 gld., dr Jos. Sernec 10 gld., M. Vodnjak 10 gld., dr. Ivan Derčko 10 gld., dr. Josip Vrečko 10 gld., Milan Hočevar 5 gld., Janko Vavkan 5 gld., Franc Pirnat 1 gld., Jozefina Hočevarjeva 1 gld., Ilid Šimončeb 1 gld., Leopold Vehovar 1 gld., Anton Kukovič 1 gld., Ivan Medleški 1 gld., Jurij Detiček 10 gld., M. Jesovšek 1 gld., L. Šak 5 gld., dr. L. Filipič 10 gld., dr. J. Krabovar 10 gld., dr. Pipuš 1 gld., Franc Loužar 5 gld., dr. Friderik Dolenjk 10 gld., U. Stibernik 10 kr., Ivan Rojen 10 gld., dr. F. Rosina 5 gld., K. Vasič 1 gld., dr. A. Ivančič 5 gld., Karl Debeljak 1 gld., F. Majdič 10 gld., Dragotin Hribar 5 gld., fant. g. Franc Irgl, vikar v Celji 2 gld., č. g. A. Kandijaš, nadzni kaplan 5 gld., g. Adolf Sodec, c. kr. poštovnik v. p. 2 gld., g. Anton Sodec, c. kr. poštovnik v. p. 20 gld., J. Šimonek 5 gld., Ant. Malagurec 2 gld., dr. Ivan Tavčar 5 gld., Tomaš Vajda 1 gld., A. Turc 1 gld., Josip Matič 5 gld., grofa Peranar 5 gld., grofa Karla Hrana 1 gld., P. Kosič 1 gld., dr. Iv. Glaser 5 gld., dr. F. Pikl 1 gld., Jos. Hočevar 1 gld.

(Daje prih.)

Ti darovi odpošlali so se takoj na pristojno mesto. — Rodoljube po dobeli prosimo, da v celjski velike tedaj pogorelci blagovolte dati kak prispevek posameznim osebam, ako ne, naj se upravničtvu lista in bode v prihodnjih listihih iskanalo dobrotnika.

Javna zahvala.

Žalostno osodo, koja je dohitela prebivalce v Št. Rupertu dne 11. sniča t. l. vzbudi pozlaro, zlasti je vsemu slovenskemu svetu znana darežljiva rodbina Zaniarjeva v Št. Parlu.

Že na vrlem podaru postala je prešlega grofa Ana Zaniarjeva na pogorelce ubiska, kteeda je pijale, da se najnujnejšim potrebam vstreže.

Tudi je poslala dva drušini poverstvenca pod svoje streehe, tako dolgo, da si najdo stanovanja zaprašile. — Vsaki dan dohajajo darovi od raznih strani. Eden najprvih pribel nam je in sok prešlegaga gospoda dr. Ivana Derčka v Celji, kateri nam je takoj v tiskalnica smokuo na pomoč prišel.

Tisočero zahvalo izrekamo vsem, posebno imenovanim plemenitima darovateljema, katera sta nas v prvi hudej dobaj vtolažila.

Bog bodi plačnik!

Pogorelci v Št. Rupertu.

Popolna razprodaja

Kakovičeve kakovne mase v Brežicah

in sicer **vsega manufakturnega, specerijskega, steklenega in kolonijalnega blaga, fice in verig** (31) 2-2

kakor tudi **opravna**, posebno dobro **kopnjak** in **slivovko** zaradi izpraznjenja prostorov

sdatno pod vsakiemo ceno.

Natečaj.

Zgradba novega ostrešja pri stolpu fužne cerkve sv. Mihela pri Šoštanji se bode po izdelavski družbi oddajala

dne 12. aprila t. l.

ob 10. uri dopoldne

za liči mesta. Načrti, družbeni pogoji s prostim časom stroškov pr. 2678 gld. 63 kr. lahe v fuge, pisarni na ogled. (30 2-2)

Cerkveno-sladni odbor sv. Mihela pri Šoštanji

Za usnjarskega učenca

sprejmem krepkega, zdravega, pridnega, najmanj 15 let starega dečka in ga poučim v obiti, brezo in stanovanjem. **Fran Kmetič**
(29) 5—5 Šmartno pri Litiji.

Štefan Boucon,

stolar

Graška cesta štev. 23, Celje

se priporoča za najnovejo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Prevzema tudi v popravo a stanu ali fino pleteno in drugo st. 2c. — Ceno nizko, delo solidno in trajno ter hitro postrežba. (29) 12—4

Josip Kabukovšek,

krojaški mojster v Celji

Glavni trg st. 19

Priporoča se za izdelovanje vsakovrstne obleke za gospode in dečke. Velika naloga vsakovrstnega blaga, kakor tudi storjene obleke za kmete, gospode in dečke. Velik izbor vsakovrstnega perila in spodnje obleke. (29) 20—1

11 goldinarjev vanke do vanke fotografskem poslan, ako se narečeno sukno na in čisnik, stane pri meni en modrec za perseh (Federmesteter). Ti modrci so solidno in najlepše tvorino narejeni, imajo po 30 dobro vanzih, modrih perse in najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikum tapecirani in modrim platnenim crikom prebiskani ter pri najmanj raste do 18—20 let ako pepeer ne zahtevajo. — Pri naročilu s denarjem naj se vzame natančna mera postalje v notranji lofi. — Ako se torej dobi na 11 gld. dobar, franko dopošlan, tapeciran modrec za perseh, je pač neznanstno kupovati vsakovrstno nadomestka, kakor fižnete Kmetice, slamnice itd., kateri pravemo namesto, imeti dobro posteljo ne vstrezajo.

ANTON OBREZA,

tapezier v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Ta domača, edina narodna trvrdka ta stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najlepše priporočena za nakupovanje **Slamnic, selenskih garnitur, divanov, stolov, prevog, napolnjal** in vsega v tapetniško stroko spadajočega dela. Ceniki s pokažami zastonj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene poselno pri kališčih in obiskovanjih narodišč.

Otroški vozički

jako elegantni fini, in modni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vsih barvah, kakor rudeče, modre, sivo in zlatno po **gld. 5·50 6·—, 7·—, 8·—, 9·—, 10·—** in višje po vsaki ceni do 70 gld.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otroških vozičkov. (30) 10-10

Zaloga specerijskega blaga

MILAN HOČEVAR.

Celje, Grška cesta, 3

Izvrstna zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, rita, finega olja, jedilnega masla, masla, svinjske masti, rum, čaja, vina v boljšikah, vrstne sake slivovke, kranjskega krinovca. (24 52)

Banatska pšenična moka.

Poljska semena

kakor: detelnega lucerne in lucerne, travnega za vsakre in sake sjive, rdečega kranjskega.
(24 52) 25-2

Koruze in ovsa,

po najnižji ceni na drobno in debelo.

MAŠNE in MOLITVENE KNJIGE

v papir in platno vezane
po 15, 25 in 30 kr.
v usnje vezane
po 40, 60, 70, 80, 90 kr., gl. 1·—, 1.25
v usnje vezane s kovinenim britvom
po 90 kr., gl. 1.20, 1.50, 1.80
in tudi finejše in dragotne vezane
priporoča
D. Hribar v Celji.

Josipina Šumi

v Ljubljani

na Kongresnem trgu st. 12.

Največja naloga bonbonov

lastnega izdelka, vsakovrstnih vrsta vrednih sladkih za trpovce, kakor tudi v izdelji kramarskega blaga (pekarije itd.), ki se navadno prodaja po sejmih in cerkvenih shodih.

Na stotine predmetov in sladkorja po vsaki ceni od navadnih do najfinejših.

Posebno priporočam za velikonočni čas pred lepih **pirnikov** okusno izdelane in sladkorja, dalje tudi in čokolade, mandeljev (Marzipan) s svile, lesa (34) 3-2 in stekla.

Na drobno in debelo po najnižjih cenah.
Naročila se izvršujejo točno.

Cenika poštijam na zahtevanje.

Krojaški mojster

Josip Hočevar

Celje, Grška ulica.

priporoča veločastiti duhovščini in slav. občinstvu svoje vedno (32) 10-2 **zaloge**

storjenih oblek za gospode in dečke

po najnovejšem kroju
v im nizkih cenah.

Velik izbor sukna

in vsanjih kakor tudi domačih enotovno priznanih tvrdk.

Vsako naročilo se kitro po lepi izvrši, ter se zagotovlja trajno in solidno postrežba.

Franc Čuden

urar

(preje Jos. Geba)

v Ljubljani

Slonove ulice st. 11

priporoča slav. občinstvu in posebno prečast. duhovščini, svoje bogato zalogo **briljantnih kapnih ur, po najnižjih cenah, zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur z nihalom** (Pendeluhr), **budilnic, vertičic vsake vrste, pretanov, ukanov** in vsak v njegovo stroko spadajočih stvari.

Popravila naročim dobro, hitro solidno in cenoma. Poštna naročila izvršujejo se proti. Ceniki brezplačno in po pošti. V ceniku je natančnje popisano, kolikšen jamčim (garantiram) za katero stvar in kako zamajam. (28) 10—2

Lepe vizitnice izvršuje D. Hribarjeva tiskarna v Celji

Odstop obrti.

Usojam si uljudno naznaniti p. n. Celjanom in okolišanom celjskim, da sem stopil od 22. februarja 1893, leta izvršujoče

dimnikarsko obrt

odstopil z današnjim dnem dimnikarskemu mojstru gospodu **Josefu Valenčaku.**

Ob tej priliki se najtopleje zahvalim vsem srčno p. n. strankam za prijazno zaupanje in je prosim, da ga vsem tako okazuje tudi mojemu gospodu nadomestku.

Celje, 27. februarja 1893.

Z odspoštovanjem **Jakob Berk,** *dimnikarski mojster.*

Sprejem obrti.

Uzimam si na predstoječe naznanilo mojega prednika gospoda Jakoba Berka, prosim p. n. tokajšnje in okolišanske stanovnike, naj tudi meni okazuje zaupanje, kakor mojemu predniku in naj si hoče v zaresti, da se bodem vsem potrebi jim solidno pustreti ob vsaki priliki.

Ker dosedaj ni bilo mogoče se spoznavati, naznanjam ob tej priliki, da sem se kvarbon vendar vsi, ofiski in okoliški kotlov spoznavali in se razdelili na posebne okraje, tako, da je bolje zagotovljena varnost proti ognju in omogočena solidna postrežba, ter bodemo opravljali po dosedaj krajih razdeljeni dimnikarske dela.

Jaz kotlov postrezam onim p. n. narodnikom, katere je imel do sedaj gospod Jakob Berk in sicer v Celji v Sokolski ulici in na Breg v obliki okolice celjske, katere je imel do sedaj gosp. Franc Fuchs; Dalje kotlov opravljal dimnikarske dela v okrajih od Lokovičkega mostu: Frištokerg, Vrankoh, Levec, Dretinja vas, Arnja vas, Petrovče, Vel. Pirešica in Gaberje, Kosnice, Lilaje, Zetenkoje, Gorče, Zolec, Gotovlje, Plerma, St. Peter, St. Pavel, Prapretnik, Nari Hotter, Pečnik, Brezovje, Savarg, Stranek, Gomilsko, St. Jurij na Tabru in tej Vrenako.

Istotisno odstopil je gospod Jakob Berk gospodu Karolu Fuchsu dimnikarju v Šoštanji vse kraje v okrajih Gorenjegrad in Šoštanj.

Gospod Franc Fuchs, dimnikar v Celji je pa prevzel od gospoda J. Berka kraje: St. Jurij ob j. žel., Tobnje, Strejja vas, Vojnik, Novacelje in Dobrna.

Priporočam je pa tudi slov. rodi spoznavajočih gospodov kotlov v mojih okrajih tudi v kotlov drugim krajo pustrebi. *Z odspoštovanjem*

Jožef Valenčak, *dimnikar, Celje.*

(30) 2-1 *Brezovgasse 8 (Zimskova hiša).*

Izdajatelj in urednik **Dragotin Hribar.** — Tisk Dravitrove tiskarne D. Hribar v Celji.

dopoldne v celjski okoliški šoli svoj mesečni zbor. Dnevni red: a) Petje. b) Zapisnik. c) Društvene zadeve. č) Poročilo pregledovalcev društvenih računov za l. 1892. d) „Spomini na Notranjsko“, gov. g. Armin Gradišnik. e) Konferenca štajerskih c. kr. okraj. šolskih nadzornikov dne 22. sept. 1892 v Gradcu; objavlja g. A. Brezovnik. f) Nasveti. K obilni udeležbi — tudi gosti so dobro došli — uljudno vabi odbor.

(**Občeslovensko obrtno društvo**) ima svoj prvi ustanovni občni zbor v soboto dne 25. t. m. ob 2. uri popoldne v gostilni „mesto Gradec“ (Stadt Graz), Gradiška ulica. Uljudno vabimo vse člane, da se zbornega udeleže, ker je da dnevnem redu volitev odbora za dobo treh let. — Istotako se obračamo do naše inteligence, da blagovoli pristopiti podporniki članovi.

(**Redek slučaj in redka marljivost.**) V sredo dne 22. svečna t. l. bil je na vseučilišču v Gradcu pesnovizan doktorjem prava gospod Franc Tominšek iz Gorenjegrada. Dovršil je svoje pravoslovne študije že le mesca julija lanskega leta ter v teku 7½ mesecev in crimena 5½ mesecev napravil dve državni skušnji in tri stroge izpite ali rigorose. — Izvrstni mladi jurist vstopil je le lansko leto kot koncipient pri odvetniku g. dr. L. Filipču v odvetniško pisarno. — Čestitamo!

(**Umrl je:** dne 22. t. m. dr. Josip Kočevar, mestni fizik v Celji. Rajni bil je sin slovnega prvoboritelja in voditelja Slovencev dr. Stefana Kočevarja. A ni mu bil podoben niti v značaju, niti v mišlenu, kajti, kar je bilo očeta sveto, to je mrzel on. Slovenskem rodu bojuštjovati ni bil prijaten.

(**Ubiralec je:** na zagloma Karol Stricker, gračlak na Prešnika pri Celji (Mairberg). Umrlega odpeljali so v sredo ponoči v bližnico v Gradec.

(**Požar v Št. Ruperta in celjska požarna bramba.**) V soboto 18. t. m. popoldne bila je takajšna požarna bramba brnjavno klicana k požaru v Št. Rupert za pomoč. Požarna bramba je bila že precej hitro pripravljena. Pa kaj pomaga dobra volja, do hitre pomoči, v taki nesreči, že so čakali požarniki skoraj celo uro na kozje za priprego k brizgalnici. — Še bolj značilno pa je, kar je storil lekar, g. Marek, ki je pokazal s tem posebno naklonjenost, do ubogih ljudi, da je zadržaval požarno brambo, rekoč: „Man muss früher von ihrem Bürgermeister Erlaubnis haben bevor man abfährt, denn die Feuerwehr ist für die Stadt nicht aber für umwärts.“ — Tako je potekla celo ura predno so se odpeljali. Kaj pomeni jedna ura zamude pri takem požaru ni nam treba razkladati. Pri tej priliki pa se je zopet pokazalo, kako dobro bi bilo, da si ustoli celjska okolica svoje gasilno društvo, ki bode imelo enako srce za vsacega. — O strast neučinkaka, kako si slepa!

(**Nemški Celjani**) so zopet pokazali kakini prijatelji so slovenskemu kmetu. Celjski Slovenci so pretekli teden s posebno deputacijo, ktero je vodil g. dr. Sernec, vložili pri mestnem magistratu v županovo roko prošnjo za dovolitev dveh slovenskih predstav v celjskem mestnem gledališču in sicer na korist ubogim pogorelcem iz Št. Ruperta. Gotovo bi bili par stotakov častega dolička lahko posnetrečnem zakloniti in pameten človek bi mislil, da za tak namen ni treba nobenega prosjačenja. Celjski mestni zbor pa je za obravnavanje te prošnje dolodil tajno sejo, kjer so je prav pridno zabavljalo — „za fleden sobr kräftige Worte“, kakor pše „vaštarica“ — potem pa so vse prošnje z razlažnim odhkom odbili, češ, da bi se nemški Celjani preveč razburili. Mi nismo imenalesni, saj smo od tega mestnega zbora že vsega zavajeni. Po pravici pa vprašamo, zakaj se ti junaki ne razburjajo takrat, kadar jim slovenski okoliški trgovci in kmetje svoje grobe nosije v prodajalnice.

(**Slovenska potrpežljivost.** Protekla doba gledaliških predstav v celjskem mestnem gledališču odlikovala se je posebno s tem, da se je prav po nepotrebnem slabo igralo. Razven tega pa so se izbirale že prav zelo take igre, v kterih so se zasmehovali Slovani, da, enkrat je bila celo beseda „windisch“ na jako ostuden našim iz odra. Čuli smo, da je okrajno glavarstvo dotičnega igralca pred se povabilo. A zgodilo se mu ni nič. Vkljub temu pa so celjski Slovenci prav pridno zahajali v gledališče in opazili smo celo pri par predstavah, da je bilo slovensko poslušalstvo v večini. Zdaj, ko smo v znani gledališki zadevi, dobili novo hrco, je menda pač edino pravi odgovor ta, da se Slovenci v bodoče dosledno ogneno nemškemu gledališču. Žalostno bi bilo, če bi brez te kulture ne mogli živeti.

(**Slovenske predstave v celjskem gledališči.**) Sedanje celjsko mestno gledališče je sezidano na občinske stroške tedaj tudi in onih dokład, ki jih slovenski davkoplačevalci plačujejo. Slovenci torej imajo pravico zahtevati, da bi se jim včasih gledališče tudi za slovenske predstave prepustilo. Predniki današnjih celjskih „Germanov“ so bili bolj pravični. Že pred štirideseetimi leti so se igrale v mestnem gledališči slovenske predstave. Celjska kronika zabeležuje dne 16. sept. 1849. l. igro „Županova Micka“, dalje dne 30. novembra l. 1851. igro „Dobro jutro“, dne 14. decembra l. 1851. igro „Golfan starec“, dne 1. junija l. 1852. igro „Tat v ulinu“ in 7. marca 1852. l. zopet „Županova Micka“. Mnogo igre pa se je gotovo igralo, katere niso zabeležene, kajti vpisovale so se le one, ki so bile privejene v dobredelni namen. Že pomislimo, da takrat niso pripeljali redno igre niti slovenskih niti nemških, smemo reči, da so bile slovenske igre gostoje, kakor nemške. Umevno je to tudi samo ob sebi, kajti „Kranka celjska“ nas podrši, da so hivali vedno v večini Slovenci v Celji, katerih otroci pa so se nekoje na ljubo tujcu potemtkli. Ti danes nekoje dovolitvi v dobredelni namen slov. igro. Kam jih bode privedla ta strast, oboriti bodo sami morda prej predno bode pripravljeni.

Spodnje-štajerske novice.

(**Premembe pri š. duhovščini**) Umrl je pri sv. Martinu pod Vurberkom č. g. M. Kolenko, bivši župnik v Podgorji.

(**Žalski diletanti**) napravijo v soboto dne 25. t. m. v svoji z pevci celjske čitalnice in tamburaškega zbora „Celjskega Sokola“ besedo na korist pogorelcev v Št. Ruperta v Savinjski dolini. Vapored igra „Star vojak in njegova rejenka“, petje in igra na tamburice. Vsi dobrotniki se vljudno vabijo k obilni udeležbi. Darovi se hvaležno sprejemajo.

(**Ukradeno je bilo**) protekle soboto 18. t. m. 500 goldinarjev sodnijskega slugi za Laškem. Denar je bil kneljenovi, ki so hoteli v Ameriko, pa so bili po žandarjih zadržani radi potnih listov. Vsto je bilo pa v mižnico, kamor je slugo poslali 650 goldinarjev v skrinjice za tolико časa, dokler so bili dotičniki pripravljeni. — Več samih oseb je v sodni preiskavi.

(**Obesil se je**) v četrtek dne 16. t. m. Anton Taborski, 58letni delavec v obni tovarni na Židanem mostu. Moč je nad 30 let delal v tovarni in je bil vedno na glasu dobrega in poštenega delavca. Pa žid Kaina, ki je nekaki knjigovodja, ga ni mogel in ga vsled tega mučil, da je moč obupal in storil tako nesrečno start. Zapustil je pet otrok.

(**Za bodoče zasedanje štaj. dež. zbora**), ki bode po velikiši noči, ima deželni odbor že več predlogov, n. pr. o podpori posojilnic in mesta le nemškim, o šolskem nadzorstvu, o uradnem jeziku občin z delelnim odborom. (Pri tej toži nameravajo nali nemški sosedi skleniti, da morajo nemške občine le nemško dopisovati z delelnim odborom — a mej nemške občine bodo gotovo vse slovensko-nemške uštili, če ne tudi slovenske; pa ne bo šlo; Slovenec bode slovensko dopisoval tudi v bodoče z vsemi uradi brez izjeme.

(**Perska slavnost „Slovenskega perskega društva v Ptuji“**) se bode vršila dne 6. avg. t. l. v Mariboru. Skupno se bodo pole zastopne skladbe: a) moški zbori: 1. „Slovan na dan“ od dr. Gust. Ipavica; 2. „Novinci“ od H. Volarića; 3. „Kdo je mar“ s spremljevanjem orkestra od dr. Ilraj. Ipavica. b) mešani zbori: 1. „Naraj v planinski raj“ od A. Nedveda; 2. „Žitno polje“ od Fr. Gerbiča; 3. „Ave Marija“ iz operete „Gorenjski slavček“ s spremljevanjem orkestra od A. Foerstera. Poseni se bodo že v teku tega meseca razposlale in smo prepričani, da se bodo častite perke in perci z radostjo in marljivostjo voltale, kajti vse skladbe so dokaj krasne in mične. Slavna perska in druga narodna društva prosimo že sedaj, da nam ostanejo, kakor do sedaj tudi letos zvesta, da nastopimo v mnogobrojnem številu, v mogočnem zboru. Posebne okrožnice in vabila na društvene poverjenike ostanem na narodna društva se bodo pri razpošiljanju pesmi priložile.

(**B. Šiftar, naš rojak**), pričevec na Ruskem, odlikovan je od ruskega cara z velikim redom. G. profesor biva sicer na Ruskem, a misli in delaje vedno za svoj narod.

(**Dne 9. marca** je skupina veleposestnikov volila zastopnike v gornjegrajski okrajni zastop, in sicer so bili izvoljeni gg: Jurij Marjak, Anton Matjak, Jakop Savinšek, posestniki v Novitiftih; Jožef Hofbauer, knezoškof. oskrbnik, Jožef Mikuš, Jožef Krajne, trhani v Gornjegradu; Jožef Žnavc, Anton Poznič, posestnika v Bočni; Anton Rodošek, župnik v Šmartni in Anton Goričar, c. kr. poštar v Mozirji. — Dne 14. t. m. so volile kmetske občine svoje zastopnike v okrajni zastop gornjegrajski in sicer tele: Franik Jobe v Kokorjih, Cajner Miha v Prašenpolji, Zidarn Martin v Šmartni, Pornat Janez in Stiglic Janez v Bočni, Nad'oknik Jobe v Novitiftih, Spende Franc v Gornjegradu, Robnik Franc v Lučah, Gomsel Kristijan v Solčari in Glojek Janez v Šmartni.

(**V Gornjemgradu se je ustanovila**) metodologična postaja 3 vrste, katero vodi nadučitelj Fr. Kocbek.

(**Mariborsko učiteljsko društvo**) je povabilo „Zvezo slovenskih učiteljskih društev“, da bi imela letos svoj veliki zbor v Mariboru. K „Zvezi“ je na novo pristopilo slovensko štirisko učiteljsko društvo.

(**Nemškutarski učitelji** v laškem okraji se odločno brani s krajnim lokalnim svetom slovensko dopisovati. Tako nagajivega nemškutarskega odgajitelja naj krajni šolski svet že radi te nagajivosti naznani višjim oblastim; zakaj bi kljubeval takim ljudem slovenske duhovščine in slovenskega kmeta.

(**O vincrejskem društvu**) v Ormožu so se morali slovenski poslanci v državnem zboru pritožovati, da ga vlada tako slabo podpira.

(**V Brežicah**), kjer so pravi domoljubi lepo edini in složni, je imela v nedeljo čitalnica občni zbor. Za predsedника je zopet izvoljen domoljubi zvalnim prosvetnik, g. dr. Firbas, za odbornike tudi vsi prvijaki gospodje. Na mesto umrlega g. Ivanika Kunoja je pa izvoljen č. g. dekan Ferenčak, ki ni samo volitve sprejel, ampak dvoilnim zaklenil že 20 gld. podpore. Tako nazaj domoljubi so mali štajerski duhovniki. — Zvečer je bila potem ke 9. gledališka predstava čitalničnih diletantov. Igrala se je vesela igra: „Stara mesto mlade“. Kakor so hrdki igrali že vsaj narodih dober vtis na poslušalce, tako tudi zdaj. I kaj ne bi? V kopi in prostorni dvorani ti stoji okusno urejen oder, na katerega ti stopajo elegantno se kretoči igralci, ki se že po svojem nastopu prikupijo takoj občinstvu. Beseda slovenska jim gladko teče, kos so svojim nalogam — potem efekt ne more izostati — že tudi predmet igre malo-mestnim in slovenskim kmetom razumem nanje znan in prikladen, kakorsen je dobrem v tej igri. Igralci so se tudi to pot odlikovali skoai in skozi, osobito gospica Zora, ki je star teto tako pogodila, da si človek ne more bolje misliti, pa tudi gg. Vran in Zagorec sta je prav dobro izvajala. — Občinstva je bilo že prenoj; veselilo nas je posebno to, da tudi duhovščina in kmetje čitalnico tako lepo podpirajo. — Prosili bi turaj vrle hrdke domoljube, da bi že po veliki noči dali nekoj predstav in na oder spravili že igro, katere vsebina bi bila vzeta iz narodnega življenja slovenskega ali katera bi budila narodno zavest slovensko; taka igra bi n. pr. bila: „Svoji k svojim“ ali več drugih sličnih. Sicer je za mnogne občinstvo, kakor priboja k predstavam, težko izbrati igro, katera bi vsem ugajala.

(**Slovenjgradec**) V okolini Vrhe pri Slov. Gradci volili so si za župana mladega narodnjaka Mihaela Brezovnika po domače Hančica. Prejšnji župan vrli Janez Ovčjak, odložil je to čast zavoljo starosti. Ovčjak bil je več kot 30 let župan v Vrhah ter je svoje pole ves ta dolgi čas vodil v občno zadovoljnost občanov. Bil je eden prvih narodnih županov na Slovenskem in

vsikdar nevstrašljiv borilec za sveto naše narodno stvar. Uradoval je ves čas edino le slovensko ter kot volilen mož za dež. ali državne volitve ali kot odborник okrajnega zastopa stal vedno, kakor skala trden za naše geslo: „Vse za vero, dom, cesarja“. Bog daj Slovencem vel takih izgledalih tujancev in kerenjakov! Odstopivšemu županu pa želimo, da bi še mnogo let se veselil svojega zaslužnega poštka ter vodil novega župana, svojega zeta, v onem duhu, kateri je prešinjal njega cel čas njegovega županovanja!

Druge slovenske novice.

Slovenske posojilnice l. 1892. „Kmetska posojilnica ljubljanske okolice“ je bila lani v svojem 11. upravnem letu kaj kropka v svojem razvitku, kajti imela je 579104 gld. prometa, 2871 gld. čistega dobitka in v obeh prihranjenih zalogah 9942 gld. — Lep napredek kaže Črnomaljska posojilnica, ki je 250000 gld. prometala, 2381 gld. čistega dobitka izkazala in imela s tako visoko 6615 gld. rezervnega fonda. — Najstarejša posojilnica izmed vseh tistih, ki je ljutomerska. Ta je lani 291154 gld. prometa, izkazala se s 2354 gld. prideležkom in imela v obeh rezervnih fondih 17184 gld. — Vrhnika posojilnica je tudi precej poštena in gibna. Lani je prometa 476672 gld. izkazala 2512 gld. dobitka in ima že 16870 gld. rezervnega fonda. — Druga posojilnica je po starosti Sv. Jakobska posojilnica v Rožni. Ta je nam poslala svoj račun za dobo od 1. sept. 1891 do 1. sept. 1892. Ta kaže dohodnega prometa 335748 gld. Ta gld. čistega dobitka in 6761 gld. v reserv. — Brujska posojilnica je imela v svojem 9. upravnem letu 1122236 gld. prometa, 7217 gld. čistega dobitka in v obeh rezervih 42000 gld. — Lepa čtevila!

Ljubljanske železniške postaje naslednik je Slovenec g. Gutmann. Vendar se je sakrat ugodilo, kar bi se bilo le s početka storiti mogelo.

Posvetovanje kranjskih šolskih zadružnikov pod predsedništvom dež. šolskega nadzornika bode v četrtek, 30. t. m. v Ljubljani. Ob enem je tudi seja stalnega odbora dež. šolnejske skupščine.

Nemška sapa iz slovenske Ljubljane. C. kr. deželni šolski svet kranjski, ki je sestarljen iz slovenskih deželnih, ki pa ima za šefa sedaj g. barona Heina, novega voditelja kranjske deželne vlade, spotikal se je nad slovensko vlogo nemške šole. To se ti bilo tako napačno, ki se se le tudi nad nemškimi vlogami slovenskih šol spotikal, in ako bi deželna šola po postavnih potih nemška bila, t. j. ako bi imela tudi nemške otroke. Toda otroci so Slovenci, in učitelji morajo s njimi tudi slovensko govoriti. Sicer pa je na deželnem zavodu le učni jezik nemški, poslovni jezik vodstva je pa slovenski.

Za prvi slovenski romarski vlak v Rim ki bode voził v ponedeljek dne 10. aprila so sedaj razvrskat vse pogodbe z železniami dovršene. Pripomniti mogo le, da so se tiste kmečke mnogo zbolskale, n. pr. se je doseglo, da imajo udeleženci, kateri se preko Lorete vrnejo, vožnjo iz Foligna v Ancisi in nazaj v Foligno prosto, jednako tudi iz Mestre v Benetke in nazaj v Mestre, sicer pa glavna proga, in jednakih pobližkov vse. Ni dvomiti tedaj, da bode potovanje prav prijetno, upati je torej, da bo tudi udeležba prav živahna in obilna. Želeti je, da se Slovenci prav v obilnem številu udeleže v Rimu pred sv. očetom.

V Šmarji pod Ljubljano izkopljejo zaki starinoslovec g. Pečnik pri podružnici sv. Magdalene eno imenitne stare reči. Takaj na vrtu mesta je bilo v starih časih imenitno „gradišče“. Podpira ga pri tem dobi kranjski deželni odbor in kranjska kranjinica, ki je dala v ta namen 300 gld. podpore.

Državna trtnica v Kostanjevici je podvila kolekovna vinogradu v Krškem 8000, kmetijski podružnici ondi pa 5000 sesnikov ona. trt.

Kmetijska podružnica v Krškem postaja pri prodaji vinogradnikov za domačo podporo pri deželi in drž.

Sodnijski pristav, g. dr. Vošnjak, prej v Krškem je premeščen v Lož, na njegovo mesto pride iz Litije za pristava imenovani avskultant, g. dr. V. Kočevar.

(**Radeška šola**) pri Zelenem mostu dobi podružnico v Podkraju na desnem bregu Save imed Zelenim mostom in Hrastnikom, kamor bodo bodili otroci v bele le v ugodnih letnih časih iz bližnjih hiš.

(**V Krškem okraju**) snuje bode vsled sklepa okrajnega šolskega sveta imeti prosto en dan, da bodo pranzovale pupelovo slavnost.

(**Z desnega brega Krke**) v kostanjeviškem okraji se zato poroča, da so kmetje skoro od kraja začeli zasajati nove vinograde, pri čemur jim pomaga s trtami krški posestnik g. Gregorič, ki dela v Gudovi poči v svojem vinogradu sondem svojim najboljši izgled.

(**Nova kmet. podružnica v Škocjanu**) pri Mokronogu se je osnovala v nedelji, 12. t. m.

(**Bohinjski sir**) ta izvstni pridelek, ima zdaj premožena drugim, prav nizko ceno.

(**Postava, ki bode posojilnicam**) jako koristila, je sprejeta v poslanskiki zbornici. Po tej postavi bi posojilnice vel ne plačevale 2%, neposredniih pristojbin od izplačanih in prijasnih obrazcev kranjinih vlog. Toda jako dvomljivo je, da bode vlada to postavo predkidila v potrjenje cesarju.

(**Tatrine za sejmik**) Od Save se nam piše, da se za sejmik, kateri se letos slabo razvija, pripeta pogosoma tatrine. Ljudje na denar pri nas pazijo, naj pomislijo, da pridejo na sejmu od dobro izvedenih tatrov, ki človeku izmaknejo mošnjico kmu kakor blak.

(**Amerikanskih trt**) nemike je v prodajni množini vsemu vinogradnikom podaril g. okrajni glavar Weigben v Krškem. Na prodaj jih ie imajo gg.: Lavrinšek A. v Krškem tej gradišna na Impolcu in Pukl. Dolenma trnjina v Kostanjevici je letos vstregla vsem prodajkom, vsaj dolenma — naravé z nemki, ne pa z vinorodnimi trtami, kakoršnih se mnogi želeli.

(**V Zagorji za Savo**) snagali so pri občinskih volitvah sijajno Slovenci. — Slava jim!

(**Vipavski vinogradniki**) dobé za nazad novih vinogradov velko vel podper od dežele, kakor dolenjski, ker se sledaj, kakor se nam poroča, vse pravnalo oplaiaji zanje.

(**V Trstu**) bodo nove volitve v mestni, ob enem v deželni zbor.

(**V Tolminu**) na Goriškem se trudi župan Ind. Kavafora z dengimi sodijiski vsed, da bi ustanovil tako potrebno posojilnico.

(**Na Goriškem**) ste se ravno kar ustanovili 2 posojilnici, v Tolminu mašelnik dr. Stanič in Cerknem mašelnik V. Ravnikar, ki utegnete prav dobro vspevati.

(**Družbi sv. Cirila in Metoda**) se podali lepe štirke knjig g. Ivan Cotelj, kapelan v Kamnem v letni, g. Anton Virant v Novem Mestu, g. Fr. Peče v Starem Trgu pri Rokeku in g. Žiga Sabec v Opatji. — Prva kranjska avtomobna korporacija, vinski deželni zbor je odlikoval zopet naše družbe, poklanjajoč jej tudi za l. 1893 velikodušni dar 1000 gld. — Trovmestnik meške podružnice v Starem trgu pri Rokeku, g. Fr. Peče, je poslal dimesek tamošje moške in ženske podružnice v znesku 200 gld. 70 kr., tamošnji pokrovitelj, g. trgovec Julj Rozina, je izplačal 100 gld., ustanovniki gg. trgovci J. Benčina, Fr. Kovač, Fr. Peče, Fr. Žagar in g. notar Fr. Strašek pa po 10 gld., druge je letnina in štirka jedne ženske družbe. Vrli ženski podružnici v Gorici in Ormožu sta nas razveselile vsaka s 100 gld., ob občni zbor mariborske posojilnice pa je predstka ženskega upravnega leta tudi s 100 gld. Naša velno delavna podružnica v Bočnah nam je poslala po g. tajniku J. Stanič 14 gld. 38 kr., 4 gld. 30 kr. je nabrala g. Angela Brovetova predpustni torek pri veselici tamošnje čitalnice ker igraka za razpodaju sodje, 8 gld. 75 kr. g. Kozjanec Planinčeva kot kmetiuška kmetica za razpodaju cvetnic in 1 gld. 10 kr. je prav po kranjanjih nabral g. Miroslav Hima iz Čatežu pri tobaku, ki delaja pri Šavnih pobrinih delu. Dalje so nam nakazali letošnja posojilnica v Pulji 10 gld. Notranjska posojilnica v Postojnji 10 gld., g. A. Virant v Novem Mestu 10 gld., ki so jih zbrali pri veselici gnetni tonek Schell, 5 g. Mihi Smid, župnik v Šolnari, 5 gld. 72 kr., nabranih v prijatelji ski družbi, 5 g. Ivan Dugulin, župnik v Ajbovšini 7 gld. 70 kr. kot dar narodnjakov, zbranih v Badanjah na Vipavskem, „gospodičina v Opatiji“ 5 gld. 50 kr., g. Ivan Vehovec v Žužemberku 5 gld., nabranih v veselii družbi. Sovinjski Sokol 3 gld. po g. starosti Alojzij Gorišarji, v veselu družba v Podgradu po g. I. Volčku 1 gld. 92 kr., g. Pavel Šilc, učitelj v Vrtovin, 1 gld. 55 kr. nabranih v veselii družbi pri g. J. Dekleva in Fr. Novaku, g. Fr. Donaj, 1 gld. 54 kr., nabranih na gostij g. Janka Markovića v Cerovjevih na Štinkem, g. stavec Ivan Semen 1 gld. 40 kr., g. L. Blejec, učitelj v Trzinu 1 gld. 12 kr. zbolenih v domaži družbi pri g. Fr. Narobeta in Neimenovanec na stavo 1 gld. — Vsekemu dobelnemu zboru Kranjske vojvodine, vsem blagim dobrotnikom iskrena zahvala! Sv. brata Ciril in Metod naj izprosta vsem obilnega bodjega blagoslova!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Druge avstrijske novice.

(**Državni zbor**) je obravnaval in dignil zadnje dni postavo, ozper poneverjanje tirol in zakon o starvinskih obrtih ter napodel drhavni proračun. V kratkem se razide na velikonočne počitnice. Na odpusta dosa bivajoči predsednik Smolka je kot 83 letni starbek odložil ta posel in vodil se je v nedeli dosedanjega podpredsednika Nemca Chlumeckega nov predsednik. Smolki so dovolili 7200 gld. letne penzije.

(**Dr. Ferjančič**) je v dohovnem zboru interpeliral radi odstoloega okrajnega glavarstva, ki bode slovensko uradujočega župana denarno kaznovati. Pač res, vsaj zlemo za Turškom!

(**V državnem zboru**) se je sledaje dni razpravljal prosačim kmetijskega ministerstva, posebni, mej temi naši dr. Lagnja, potegovali se za izboljšja kmeta.

(**O mornarskih zadevah**) je v dohovnem zboru iscrtno govoril dalmatinski poslanec Blankini, ki je opravičeno tožil, da se pri mornarskih mnoh na hrvaškim Sveu, ali nozna, dostavno so, kakor je po celem sveta znano dalmatinski in istrski Hrvati najboljši mornarji. Tudi o slabih odnošajih pri Lojdovi družbi mornarski je marsikateri resničen poveda!.

(**Operski škofje**) so se zopet vlada obrali zaradi ovrhadarja in se pripeti zopet neckovanje postave, katere bi vlada rada vpeljala.

(**Deželni zbori**) zbori tati, kateri se zbirajo za to leto potrjenega proračuna, se bodo po velikih noči sešli, delegacije pa v maju.

(**V Zagrebu**) pripeti se v nedelju za čast vladiki Strossmayerju slovnanski konzert. Ta se povdarjali velike zasluge škofa I. J. Strossmayerja za razvitek narodu Hrvatov. — Je pač lepo, da uvidijo, koke krvice so dobili v svoji modnosti vsem blagomu mažu, ki je res zvesta vsega Slovanstva.

Ogled po širokem svetu.

(**Na Nemškem**) bode vlada skoro gotovo razpustila sedanji drhavni zbor, ki se bojaš vladi tolko vojskov pravdit, kolikor ta ona zada. Nemčija nova radi Alzacije in Lotaringije imeti toliko moštva, kor se boji, da se jej bode ti dobili zopet kdaj utrgali, slabo vest imaja.

(**V Italiji**) se vlačne banke v denarnih zadegah.

(**Med Švedjo in Norvegijo**) dve drhavi z enim kraljem, se pocesj napete razmere.

(**Baltiškega morja**) vzhodno obrežje je bilo tako zamrznilo, da je vel parobodov v ledu obtičalo.

Dopisi.

Z Miklavškega hriba pri Celji, marca. Prav veselilo me je, ko so je moj tovariš, pisatelj v starega grada oglasil v Valega cenjenega lista poslanji dopisi; saj s svojo zgovornostjo razveselje vsakdi mej jasik, kateri mi je že leta in leta bisopoolno poštenje za zobati. Iki jednem nekterih drhavnih poslancev. Ta moj tovariš, pisatelj s starega grada pa menda niti ne vé, da ima tako lilno tovariša, kateri s tovarišem, ako ne že s celjim zamaje